

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200721
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:3619200721.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členov senátu JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa C. Z. Z., nar. 30.04.2005, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, so sídlom Moyzesova 2, 902 01 Pezinok, dieťa rodičov: matka E. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, XXX XX L., a otec K. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, XXX XX J., toho času Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Dukelská štvrť 941/10, P.O.BOX 21, 018 41 Dubnica nad Váhom, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Pezinok, č.k. 5P 17/2019-157 zo dňa 27.01.2020 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloletého. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 26, § 62 ods. 1-5, § § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, Zákon o rodine, a skutkovo tým, že zhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo za konania vyšlo najavo, vrátane prednesov a vyjadrení účastníkov majúca za preukázané, že návrh nie je dôvodný. Zohľadnil aj dobu, od posledného rozhodnutia súdu o výživnom v roku 2014, počas ktorej sa náklady maloletého zvýšili, maloletý bude čoskoro navštevovať strednú školu, kam bude musieť každý deň dochádzať. Uviedol, že maloletý je o 6 rokov starší, a jeho potreby sa zvýšili vo všetkých oblastiach jeho života. Uviedol, že pôvodne určené výživné otec neplatí a v súčasnosti už jeho výška nepokrýva ani polovicu oprávnene vyčíslených nákladov matky na maloletého a to aj s poukazom na zdravotný stav maloletého, vyžadujúci si zvýšené náklady. Mal za to, že zníženie výživného na maloletého by malo za následok ohrozenie jeho práv a právom chránených záujmov. Dôvody uvádzané otcom, o ktoré oprel svoj návrh na zníženie výživného nepovažoval za relevantné, potvrdzujúce zmenu pomerov na strane otca, ktorá by mohla byť dôvodom pre vyhovieenie jeho návrhu. Uviedol, že výkon trestu odňatia slobody otca za opakované neplnenie zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletému, nemožno vyhodnotiť v jeho prospech a otec si musí uvedomiť, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletému, pričom výživné v sume 200 eur stále nie je dostatočným vykompenzovaním výlučnej osobnej starostlivosti matky. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec a žiadal, aby odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým jeho návrh na zníženie výživného na maloletého zamietol. Uviedol (bez

špecifikácie), že v danej veci neboli zohľadnené všetky subjektívne a objektívne okolnosti a dôvody jeho návrhu.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok potvrdiť. Zdôraznila, že otec na výživu maloletého nikdy neprispieval a neplatil ani výživné. Maloletý bude mať 15 rokov a je odkázaný výlučne na jej osobnú starostlivosť ako aj finančné zabezpečenie a to bez akejkoľvek participácie otca.

5. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol v záujme maloletého rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vyvodil z neho správny právny záver, pričom v odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré ako správne poukazuje.

7. Tým, že predmetom konania v danej veci je zmena rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý jasne definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takéto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletého dieťaťa, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, pri zachovaní práva detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

8. S poukazom na uvedené kritériá rozhodné pre určovanie výživného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutočný stav tým, že svoje dokazovanie zameril na zisťovanie rozhodujúcich skutočností podstatných pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletého, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých je maloletý plne odkázaný a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletého, t.j. v čase rozhodovania rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 21.05.2014 č.k. 2P 23/2014-43. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo na strane otca k zmene pomerov v rozsahu, ktoré by bolo potrebné premietnuť do výšky výživného, a to znížením výživného na maloletého.

9. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca, tieto nemali vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď otec neuviedol také okolnosti, ktoré by neboli predmetom skúmania a dokazovania pred súdom prvej inštancie, alebo by ich súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí nesprávne posúdil. Súd prvej inštancie v danom konaní, t.j. v konaní o návrhu otca na zníženie výživného správne zisťoval, či dôvody uvedené v návrhu otca na zníženie výživného, výkon trestu odňatia slobody z dôvodu odsúdenia pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa §207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorý spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, je tou skutočnosťou, ktorú Zákon o rodine v ust. § 78 ods. 1 hodnotí ako zmenu pomerov, majúcu vplyv na zmenu rozhodnutia o výživnom. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie uzatvára, že otcom uvádzané skutočnosti, nie je možné považovať za dôvody pre zníženie výživného v neprospech maloletého. Tým, že maloleté dieťa je v plnej miere odkázané na výživu svojich rodičov, treba uviesť, že k zníženiu výživného a teda aj životnej úrovne maloletého dieťaťa možno pristúpiť iba z vážnych dôvodov, t.j. z dôvodov, keď povinný rodič v konaní jednoznačne preukáže, že z objektívnych dôvodov napr. pre nepriaznivý zdravotný stav, nie je schopný doposiaľ určené výživné platiť. Takúto objektívnu skutočnosť otec v konaní nepreukázal, čo vyplýva zo súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania. Na doplnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že v danom prípade spôsob života aký si otec zvolil nemôže byť vyhodnotený v neprospech maloletého dieťaťa. Ak sa otec svojim

protiprávnym zavineným konaním, navyše aj v dôsledku prečinu týkajúceho sa zanedbania vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletému zbavil objektívnej možnosti plniť si vyživovaciu povinnosť, nie je možné takúto okolnosť pripísať k ľarche maloletého dieťaťa odkázaného výživou na svojich rodičov. Opačný výklad by viedol k tomu, že dôsledkom trestnej činnosti povinného rodiča by bolo zbavenie sa vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu a jej prenesenie na druhého rodiča, v danom prípade na matku, ktorá sa o maloletého dlhodobo výlučne osobne stará.

10. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 52 CMP.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).